

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 287)
retlige og indre anliggender ministerråd
(Offentligt)

ERU, Alm. del - bilag 116 (Løbenr. 4263)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	31. januar 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets notat om den danske regerings udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om europæisk aftaleret.

<DOCUMENT_START>Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg til orientering sendes vedlagt kopi af regeringens udtalelse om Kommissionens meddelelse om europæisk aftaleret.

Det bemærkes, at udtalelsen ligeledes vil blive oversendt til Folketingets Retsudvalg til orientering.

Med venlig hilsen

Den danske regerings udtalelse

om

Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om europæisk aftaleret

<DOCUMENT_START>

1. Indledning

1. Kommissionen har den 11. juli 2001 sendt en meddelelse om europæisk aftaleret (KOM (2001) 398, i det følgende "meddelelsen") i høring i medlemsstaterne og hos interesserede parter.

Formålet med meddelelsen er at undersøge, om eksisterende forskelle i de nationale formueretlige lovgivninger, herunder de aftaleretlige regler, skaber vanskeligheder for udviklingen af EU's indre marked, og - i givet fald - hvilke løsningsmodeller der vil være mest hensigtsmæssige til at imødegå sådanne eventuelle vanskeligheder. Kommissionen er særlig interesseret i at få oplyst, om der er behov for vedtagelse af fælles sskabsforanstaltninger på det aftaleretlige område.

Kommissionen peger i meddelelsen selv på en række muligheder for fremtidige fællesskabsinitiativer. For det første nævnes muligheden for, at Kommissionen forholder sig passiv og overlader det til markedet selv at foretage den nødvendige regulering (løsningsmodel I); for det andet at Kommissionen søger at fremme udviklingen af ikke-bindende fælles aftaleretlige principper, der kan anvendes i standardkontrakter eller ved udformningen af nationale regler mv.

(løsningsmodel II); for det tredje at der iværksættes et arbejde med at forenkle og tydeliggøre den eksisterende fællesskabslovgivning på aftalerettens område (løsningsmodel III); og for det fjerde at Kommissionen tager initiativ til at fremsætte forslag om nye generelle forskrifter på fællesskabsplan, der kan indebære en egentlig harmonisering af aftaleretlige regler (løsningsmodel IV).

Den danske regering skal i den anledning udtale følgende:

2. Generelle bemærkninger

2. Regeringen skal indledningsvis udtrykke tilfredshed med, at Kommissionen i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæisk Råds møde i Tammerfors nu har taget skridt til en undersøgelse af behovet for en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger, for så vidt angår materiel ret, med henblik på at fjerne eventuelle hindringer for, at civile retssager i det indre marked forløber tilfredsstillende (punkt 39 i formandskabets konklusioner). Regeringen finder det positivt, at Kommissionen udsender et debatoplæg, der giver medlemsstaterne mulighed for at kommentere Kommissionens foreløbige overvejelser på området.

Regeringen er endvidere enig i Kommissionens fremgangsmåde. Der må i første omgang foretages en meget grundig undersøgelse af, om forskelle i de nationale formueretlige lovgivninger, herunder de aftaleretlige regler, skaber reelle vanskeligheder for det indre markeds funktion og navnlig hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende. Denne undersøgelse bør bl.a. afdække, hvori forskellene består, og hvilke typer af vanskeligheder de medfører. Først herefter bør det i lyset af undersøgelsen overvejes nøje, om der er et behov for fællesskabsinitiativer på området og i givet fald hvilke.

Regeringen har sendt Kommissionens meddelelse i høring hos bl.a. universiteter og højere læreanstalter, domstole, administrative myndigheder, erhvervsorganisationer, forbrugerorganisationer og andre interesseorganisationer med henblik på en foreløbig vurdering af, om det nuværende system frembyder vanskeligheder, og om der eksisterer et behov for nye fællesskabsinitiativer.

3. Resultatet af den iværksatte høring

3. Det er et gennemgående træk i de høringssvar, som regeringen har modtaget, at der peges på, at det vil være forbundet med meget store vanskeligheder at gennemføre en harmonisering af medlemsstaternes formueret, herunder aftaleretten. Det skyldes ikke mindst, at der består ganske betydelige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger, og at formueretten indtager en særlig stilling i medlemsstaternes retsordener, idet den tydeligvis er tæt forbundet med medlemsstaternes forskellige kulturelle og retlige traditioner, ligesom en stor del af formueretten hviler på uskrevne principper og på retspraksis, som er udviklet gennem årtier. Der bør derfor udvises stor varsomhed ved iværksættelse af eventuelle initiativer på dette område.

Der er i de samme høringssvar peget på, at en harmonisering af grundlæggende formueretlige begreber og/eller udarbejdelse af en fælles europæisk lovbog desuden vil indebære en betydelig risiko for indbyrdes uoverensstemmelser i de nationale formueretlige regler og en komplicering af national ret. Harmoniseringen vil bl.a. kunne have den konsekvens, at specielle områder af obligationsretten mister deres "base" i den traditionelle, almindelige obligationsret.

Et andet generelt synspunkt, som er blevet fremført, er, at selv om det antages, at en omfattende harmonisering af medlemsstaternes aftaleretlige regler vil kunne indebære visse fordele for det indre marked, vil de vanskeligt kunne opveje de betydelige ulemper af såvel administrativ som økonomisk art, en harmonisering vil medføre. Det bør således nøje overvejes, om harmoniseringsinitiativer samlet set indebærer fordele for aktørerne på det indre marked og desuden er i overensstemmelse med proportionalitets- og subsidiaritetsprincippet.

På den baggrund er der i høringssvarene peget på, at der må stilles kvalificerede krav til, at vanskeligheder, der udspringer af forskellige formueretlige ordninger, skal kunne begrunde harmoniseringsinitiativer. Behovet herfor synes i øvrigt i nogen grad overvurderet. Hensynet til en tilfredsstillende udvikling af EU's indre marked vil således også kunne tilgodeses ved internationale privatretlige regler (dvs. lovvalgsregler), ved sektormonisering, hvor der kan påvises et særligt behov, f.eks. forbrugerområdet, og ved erhvervslivets egen handels- og kontraktpraksis. Det er i den forbindelse blevet fremhævet, at selv om der i USA eksisterer betydelige forskelle mellem delstaternes formueretlige lovgivninger, betragtes disse forskelle ikke som skadelige for udviklingen af et effektivt amerikansk indre marked.

4. For så vidt angår Kommissionens ønske om at få oplysninger om eventuelle problemer som følge af medlemsstaternes forskellige aftaleretlige regler, er det i den overvejende del af høringssvarene fra erhvervsorganisationerne anført, at der ikke umiddelbart er grundlag for at fastslå, at de eksisterende forskelle mellem medlemsstaterne skaber nævneværdige vanskeligheder for udviklingen af det indre marked eller afviklingen af civile retssager.

Det er i den forbindelse bl.a. blevet anført, at der på en lang række områder er opbygget sædvaner, internationale eller fælles europæiske standardkontrakter og individuelle kontrakter, der sammen med klare internationale værnetings- og lovvalgsregler effektivt og afbalanceret opfylder virksomhedernes behov. Inden for mange brancher findes der allerede i dag velfungerende internationale standardkontrakter, og der er derfor i disse brancher ikke noget særligt påtrængende behov for at fremme udviklingen af nye standardkontrakter, jf. meddelelsens punkt 56. Enkelte organisationer har desuden anført, at visse erhverv i vid udstrækning reguleres af velfungerende internationale konventioner på det kontraktretlige område, hvilket ikke mindst gælder søfartserhvervet.

5. Det påpeges dog i høringssvarene, at små og mellemstore virksomheder kan støde på særlige vanskeligheder på det indre marked som følge af forskelle i medlemsstaternes aftaleret. Som det også er anført i meddelelsens punkt 30, kan manglende kendskab til aftaleretlige forhold være en demotiverende faktor, som afholder især små og mellemstore virksomheder fra at deltage i grænseoverskridende transaktioner. Årsagen hertil vil ofte være, at risikoen ved ukendskab til de andre medlemsstaters regler, alternativt omkostninger til en afklaring af usikkerhederne, ofte ikke står mål med værdien af den pågældende transaktion. Hertil kommer ifølge høringssvarene, at små og mellemstore virksomheder på grund af en svagere forhandlingsposition ofte må acceptere medkontrahentens standardvilkår og lovgivningen i sidstnævntes hjemland som lovvalg for kontrakten. Det bemærkes dog, at en stillingtagen til spørgsmålet om, hvilke initiativer der er mest hensigtsmæssige, bør afvente udarbejdelsen af et bedre beslutningsgrundlag, herunder en undersøgelse af, hvilke forskelle der er tale om, og hvor væsentlige disse er.

6. Det er i øvrigt et gennemgående træk i flere høringssvar, at man opfordrer Kommissionen til at foretage nærmere og grundige analyser af behovet for en harmonisering af formueretten, herunder aftaleretten, inden der tages initiativer på området.

7. Fra forbrugerorganisationers side er det blevet anført, at de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes formueretlige ordninger ikke har givet anledning til særlige problemer eller synes at virke hæmmende på forbrugernes lyst til at handle på tværs af grænserne i EU. Det er dog påpeget, at det er vigtigt, at den europæiske aftaleret er på forkant med udviklingen, idet det med tiden vil blive mere aktuelt at kunne håndtere de problemer, der opstår i forbindelse med indgåelse og afvikling af forbrugerftaler inden for det indre marked. Forbrugerne bør bl.a. have mulighed for at støtte ret på informationer, der gives via reklamer.

8. Det er i nogle høringssvar også påpeget, at Kommissionens meddelelse sigter meget bredt, idet der lægges op til en debat om behovet for en harmonisering af stort set hele formueretten, hvilket som nævnt vil være en meget vanskelig opgave. Der er i lyset heraf peget på, at man i stedet kunne overveje at drøfte behovet for harmonisering inden for et mere afgrænset område af formueretten, eksempelvis reglerne vedrørende aftalers indgåelse og gyldighed. Der er i den forbindelse peget på de væsentlige forskelle, der eksisterer dels mellem de kontinentaleuropæiske retstraditioner og *common law*-systemet, dels mellem nordeuropæiske og mellem- og sydeuropæiske lande med hensyn til formkrav ved aftaleindgåelse, herunder medvirken af notar. Det kunne overvejes at kortlægge disse forskelle og vurdere behovet for en (delvis) harmonisering af dette mere afgrænsede område.

9. Selv om det er en gennemgående tendens i høringssvarene, at der ikke er tilkendegivet noget særligt behov for harmoniseringsinitiativer på formuerettens område, har enkelte organisationer dog tilkendegivet, at der - ikke mindst som følge af IT-udviklingen - kan være behov for en vis aftaleretlig harmonisering inden for særlige sektorer, som f.eks. på området for finansielle tjenesteydelser. Der er i den forbindelse peget på, at direktivet om elektronisk handel (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF), der tilsigter at lette adgangen til at tilbyde tjenesteydelser online, regulerer et såkaldt "koordineret område", der imidlertid ikke omfatter aftaleretten. De eksisterende forskelle i medlemsstaternes aftaleretlige ordninger risikerer dermed at få relativt større betydning. Det er dog understreget, at der er behov for et bedre oplyst beslutningsgrundlag, inden der tages stilling til spørgsmålet om en eventuel harmonisering.

4. Den danske regerings foreløbige bemærkninger til Kommissionens meddelelse

- Generelle bemærkninger til meddelelsens punkt 49 - 56 (løsningsmodel 1 og 2)

~~10. Det fremgår som nævnt af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors, at det bør undersøges, om der for så vidt angår materiel ret er behov for en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes civilret for at fjerne hindringer for, at civile retssager forløber tilfredsstillende.~~

~~Efter regeringens opfattelse vil opfyldelsen af denne målsætning i vidt omfang kunne sikres gennem velfungerende internationale værnetings- og lovvalgsregler samt i et vist omfang standardkontrakter. På linje hermed er det også i høringssvarene, jf. punkt 3 ovenfor, anført, at det erhvervslivet først og fremmest har behov for, er klare værnetings- og lovvalgsregler og velafbalancerede standardkontrakter.~~

~~I det omfang, det er nødvendigt at tage initiativer med henblik på at forbedre det indre markeds funktion, bør Kommissionen derfor i første omgang fokusere på disse forhold.~~

~~11. På den baggrund er den danske regering også enig i Kommissionens betragtninger i meddelelsens punkt 56 og kan desuden støtte, at Kommissionen på de områder hvor der er særligt behov herfor arbejder med at videreudvikle de eksisterende standardkontrakter, herunder støtter udarbejdelsen af standardkontrakter beregnet på hele Fællesskabet.~~

~~Regeringen kan - i lyset af de i høringssvarene påpegede problemer, som især små og mellemstore virksomheder står over for - endvidere støtte, at Kommissionen tilskynder de berørte interesseorganisationer til at udarbejde afbalancerede standardkontrakter, der i højere grad tager hensyn til den svage kontraktparts interesser, eller tager andre initiativer, som kan motivere navnlig små og mellemstore virksomheder til i større omfang at deltage i grænseoverskridende transaktioner. I den forbindelse kan regeringen desuden støtte, at Kommissionen søger at fremme udviklingen af ikke-bindende fælles aftaleretlige principper, der kan anvendes i standardkontrakter.~~

12. I meddelelsens punkt 30 er det anført, at manglende kendskab til aftaleretlige forhold også kan være en demotiverende faktor, som afholder især forbrugere og små og mellemstore virksomheder fra at deltage i grænseoverskridende transaktioner. Dette forhold er også nævnt i de høringssvar, som regeringen har modtaget.

Disse problemer kan imidlertid - som UK har påpeget i sit høringssvar (punkt 9) - i vidt omfang løses ved generelt at forbedre kendskabet til de øvrige medlemsstaters aftaleret. Regeringen kan derfor støtte, at Kommissionen søger at fremme virksomhedernes mulighed for at indhente oplysninger om de forskellige landes retssystemer. Hermed kan virksomhedernes omkostninger i forbindelse med afklaring af aftaleretlige spørgsmål reduceres, og der skabes bedre muligheder for udnytte det indre marked fuldt ud.

- Bemærkninger til spørgsmålet om behovet for egentlige harmoniseringsinitiativer på formuerettens område

13. Regeringen skal indledningsvis bemærke, at det fremgår af punkt 13 i meddelelsen, at den omfatter købekontrakter og alle former for kontrakter om tjenesteydelser, herunder finansielle tjenesteydelser. Meddelelsen tager navnlig sigte på reglerne om indgåelse af kontrakter, kontraktens gyldighed, fortolkning og opfyldelse samt misligholdelsesbeføjelser. Desuden omfatter meddelelsen regler om løsrøpant, om ugrundet berigelse samt i et vist omfang regler om erstatning i kontraktforhold mv., der kan være relevante for udviklingen af det indre marked.

Kommissionens meddelelse omfatter således ikke blot aftaleretten i snæver forstand, men store dele af den nationale formueret, herunder obligationsrettens almindelige og specielle dele. Der er med andre ord tale om et meget stort retsområde, som er gjort til genstand for Kommissionens foreløbige overvejelser om en eventuel harmonisering.

14. For dansk rets vedkommende er der - når der ses bort fra navnlig aftalelovens og købelovens bestemmelser - i vidt omfang tale om et ulovbestemt område, der navnlig reguleres af almindelige og uskrevne retsgrundsætninger og sædvaner, som er udviklet gennem årtier.

Retsområdet er, som det også er nævnt i meddelelsens punkt 12, desuden tæt forbundet med medlemsstaternes forskellige kulturelle og retlige traditioner, hvilket særligt må holdes for øje ved overvejelser om en eventuel harmonisering.

Regeringen har i den forbindelse med tilfredshed noteret sig, at Kommissionen (i meddelelsens punkt 42) anfører, at alle initiativer, der eventuelt træffes på området, skal være i overensstemmelse med principperne om nærhed og proportionalitet som beskrevet i EF-traktatens artikel 5 og i protokol nr. 30 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet. Af sidstnævnte protokol fremgår som bekendt, at nærhedsprincippet har særlig betydning, når der som i dette tilfælde er tale om nationale retlige ordninger, der er veletablerede og velfungerende.

15. Regeringen finder desuden - på linje med høringssvarene (jf. ovenfor afsnit 3, punkt 3) - at det bør indgå i Kommissionens overvejelser, at en generel harmonisering af medlemslandenes formueret, herunder de aftaleretlige

regler, vil være et meget stort og vanskeligt projekt. Det skyldes ikke mindst, at der består betydelige forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger, og at medlemsstaternes grundlæggende formueret i vidt omfang bygger på nationale lovgivningstraditioner, sædvaner, uskrevne retsprincipper og de nationale domstoles mangeårige retspraksis.

En harmonisering af medlemsstaternes formueretlige ordninger bør på den baggrund – og i lyset af nærhedsprincippet – alene overvejes, hvis det klart kan dokumenteres, at forskellene i de nationale regler i væsentlig grad hindrer en tilfredsstillende udvikling af det indre marked. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør harmoniseringsinitiativer kun gennemføres, hvis eventuelle problemer ikke kan løses med andre og mindre indgribende midler. Fordelene ved en harmonisering skal endvidere klart overstige ulemperne. Som UK påpeger i sit høringssvar (punkt 11), vil en harmonisering af formueretten også få betydning for den interne handel, hvor der måske ikke eksisterer noget behov for ændringer. Det bør derfor nøje overvejes, om harmoniseringsinitiativer samlet set indebærer en fordel.

16. Den danske regering har ikke på det foreliggende grundlag kunnet konstatere, at medlemsstaternes forskellige aftaleretlige regler hindrer en tilfredsstillende udvikling af det indre marked. Regeringen finder i øvrigt ikke, at der på nuværende tidspunkt er et tilstrækkeligt grundlag for at vurdere, om der er behov for en harmonisering af de formueretlige ordninger, f.eks. aftaleretten.

Regeringen skal derfor – som også Rådet har gjort i sin rapport om meddelelsen – opfordre Kommissionen til på baggrund af alle de indkomne høringssvar at iværksætte en nærmere analyse af behovet for en harmonisering og herunder undersøge, hvilke fordele og ulemper, f.eks. for den interne handel, der er forbundet med harmonisering. Der er et klart behov for grundige analyser, f.eks. i form af en grøn bog om emnet, inden der tages eventuelle initiativer på området.

En sådant analysearbejde vil give medlemsstaterne et bedre grundlag for at vurdere, om forskellene i medlemsstaternes aftaleretlige regler skaber så væsentlige problemer, at der er behov for at iværksætte harmoniseringsinitiativer. Regeringen skal endvidere opfordre Kommissionen til at inddrage medlemsstaterne i analysearbejdet og give disse lejlighed til at udtale sig på ny om behovet for harmoniseringsinitiativer, når arbejdet er færdiggjort.

- Foreløbige bemærkninger til meddelelsens punkt 61 – 69 (løsningsmodel 4)

17. Som anført umiddelbart ovenfor, bør eventuelle generelle harmoniseringsinitiativer, herunder de løsningsforslag, der er beskrevet i meddelelsens punkt 61 – 69, afvente færdiggørelsen af et grundigt analysearbejde i lyset af bl.a. de indkomne høringssvar. Regeringen vil derfor på nuværende tidspunkt alene fremkomme med helt foreløbige bemærkninger til dette afsnit i meddelelsen.

Det er regeringens grundlæggende opfattelse, at Fællesskabet på dette vanskelige område bør agere med forsigtighed, hvilket de modtagne høringssvar også synes at bekræfte. Det fremgår således af høringssvarene, at hensynet til en tilfredsstillende udvikling af EU's indre marked vil kunne tilgodeses ved internationale privatretlige regler (dvs. lovvalgsregler), ved sektorvis harmonisering, hvor der kan påvises et særligt behov, f.eks. forbrugerområdet, og ved erhvervslivets egen handels- og kontraktpraksis.

Såfremt et kommende analysearbejde kan dokumentere reelle problemer for det indre markeds udvikling, bør man i første omgang overveje at løse disse problemer gennem såkaldt "blød" harmonisering, f.eks. i form af henstillinger som anført i meddelelsens punkt 65.

~~Der kan være tale om dels henstillinger, som opstiller ikke-bindende aftaleretlige principper, som medlemsstaterne opfordres til at efterleve i deres lovgivning mv., dels en henstilling eller forordning, der indeholder aftaleretlige regler, som parterne kan aftale at lade gælde for deres kontrakt. I den forbindelse er det vigtigt at bemærke, at de nationale aftaleretlige systemer bygger på princippet om aftalefrihed, og eventuelle initiativer bør – som også Kommissionen har anført i meddelelsens punkt 47 – respektere dette princip, således at de kontraherende parter fortsat har den nødvendige frihed til selv at fastsætte de kontraktvilkår, der passer bedst til deres særlige behov.~~

Efter regeringens opfattelse bør Fællesskabet, inden der tages initiativ til egentlig lovharmonisering, indhøste erfaringer fra sådanne initiativer.

18. Kommissionen har i meddelelsens punkt 48 peget på, at en eventuel harmonisering også kunne tænkes at ske på et bredere internationalt plan. Den danske regering er positivt indstillet over for, at det nærmere undersøges, om en generel harmonisering af aftaleretten eller dele heraf med fordel kan ske i et bredere internationalt regi, f.eks. i FN.

I det omfang, der kan konstateres et behov for at tage initiativ til en international deklatorisk aftaleretlig lovgivning, vil det efter regeringens opfattelse være naturligt at inddrage erfaringer fra tidligere internationalt lovgivningsarbejde. Som eksempel herpå kan nævnes De Forenede Nationers Konvention om aftaler om internationale køb (CISG).

På baggrund af de erfaringer, man har fra sådanne arbejder, skal den danske regering således opfordre Kommissionen til at overveje, om eventuelle initiativer på det aftaleretlige område mest hensigtsmæssigt tages i et bredere internationalt forum.

- Justering og forbedring af eksisterende fællesskabslovgivning (meddelelsens punkt 57 – 60)

19. Som det også fremgår af Kommissionens meddelelse, har Fællesskabet på det aftaleretlige område indtil nu vedtaget enkelte harmoniseringsdirektiver vedrørende særlige aftaleretlige spørgsmål og markedsføringsmetoder, navnlig på forbrugerområdet, når man har konstateret et særligt behov herfor.

Den danske regering er enig med Kommissionen i, at der fortsat er behov for en justering og forbedring af den eksisterende fællesskabslovgivning.

Regeringen skal opfordre Kommissionen til i de kommende år fortsat at have fokus på dette område og eventuelt overveje iværksættelsen af en særskilt analyse af behovet for en bedre koordinering af den eksisterende fællesskabslovgivning.

20. Den danske regering er desuden enig med Kommissionen i, at man bør fortsætte arbejdet med at forenkle og tydeliggøre eksisterende EU-lovgivning. Ved udarbejdelse af ny lovgivning på det formueretlige område bør det overvejes i højere grad at koncentrere sig om at fastsætte nogle overordnede principper for de nationale lovgivninger frem for at fastsætte meget detaljerede regler på de enkelte områder. Dette vil formentlig kunne gøre det lettere for medlemsstaterne at indpasse reglerne i deres generelle formueretlige ordninger, og man vil også kunne formindske den risiko for inkonsekvens i lovgivningen, som Kommissionen er inde på i meddelelsens punkt 35.

5. Sammenfatning

21. Sammenfattende er det den danske regerings opfattelse, at der på det foreliggende grundlag ikke umiddelbart kan konstateres et behov for en harmonisering af medlemsstaternes generelle formueretlige ordninger, herunder aftaleretten.

Generelle harmoniseringsinitiativer på formuerettens område bør efter regeringens opfattelse alene overvejes, såfremt det klart kan dokumenteres, at forskellene i de nationale regler i væsentlig grad skaber problemer for en tilfredsstillende udvikling af det indre marked, og disse problemer ikke kan løses med andre, mindre indgribende midler. I lyset af, at en harmonisering af formueretten også må antages at få betydning for den internationale handel, bør det endvidere nøje overvejes, om harmoniseringsinitiativer samlet set indebærer en fordel for medlemsstaterne.

Den danske regering skal opfordre Kommissionen til nærmere at analysere behovet for en harmonisering på formuerettens område, eventuelt i form af en grønbog, således at medlemsstaterne efterfølgende mere specifikt kan forholde sig til spørgsmålet herom.<DOCUMENT_START>